

și răspunsul a fost: „Da!”. Mi-a dat o carte de vizită și a zis să-l chem data viitoare când am nevoie. I-am mulțumit și am plecat, dar când am ajuns la lumină am văzut că pe cartonașul respectiv scria doar numărul de telefon al unei firme de taximetrie, nu un nume sau număr personal, așa încât am pierdut urma șoferului căruia îi datorez un drum de la gară. Dar nu l-am uitat.

Și mai ales nu l-am uitat pe Cel care, pe când nu-L cunoșteam, m-a iubit, și mi-a demonstrat-o prin jertfa supremă. Mulțumesc, Doamne, pentru bunătatea Ta care mă copleșește, și pentru micile gesturi de bunătate cu care mă răsfeți trimițându-mi-le prin frați, prin prieteni, și chiar prin necunoscuți.

Ajută-mă să pot la rândul meu să arăt bunătatea Ta altora, să ajut cu bucurie pe cei care au nevoie de o mână de ajutor din partea mea, și să fiu gata să daruiesc și să mă dăruiesc fără a aștepta ceva în schimb.

Claudia Păduraru

În 13.02.2008 Senatul a votat modificările la Codul Familiei (în sensul definirii exprese a familiei ca fiind uniunea dintre un barbat și o femeie). Procesul legislativ continua în Camera Deputaților care este CAMERA DECIZIONALĂ (ceea ce înseamnă că proiectul de lege poate să "muri" aici).

Activiștii homosexuali s-au pus în mișcare și încearcă, prin asociațiile lor internaționale, să-i intimideze pe parlamentarii români pentru a NU vota aceste modificări, care le reduc considerabil șansele să obțină vreodată "casatoriile homosexuale" în România.

În consecință, trebuie ca persoanele responsabile din această țară să

ia atitudine și să petiționeze ACUM Camera Deputaților, cerând votarea acestor modificări. **VA ROG URMĂRIȚI INSTRUCȚIUNILE PANA LA C A P A T!!!** Întra pe: http://www.cdep.ro/relatii_publice/site2.ppt

Dupa completarea datelor personale, textul petiției poate fi simplu: *"Va rog să votați în favoarea modificărilor la Codul Familiei, în sensul definirii casătoriei ca uniunea între un barbat și o femeie, nu uniune între soti. Nu sunt de acord cu casatoriile între persoane de același sex, așa cum doresc să fac presiuni activiștii homosexuali. Vă mulțumesc."*

STUDIUL BIBLIC:

Romani 1:1-5; 5:21 - Aplicații

ANUNȚURI:

Luni - ora 18 - Comitet

Marti - ora 9 - grup de rugăciune
- ora 18 - tineret

Miercuri - ora 18 repetiție de cor

Joi - ora 18 Serviciu de închinare

Vineri - ora 17 - Clubul pentru copii
Awana

-ora 18 studiu Tema: Călăuzirea (în manual pg.197-198)

Duminică - ora 9³⁰ Căticheză - în vederea pregătirii pentru botez.

ora 10, 17 - Biserica

ALTE ANUNȚURI: Școala Prorocilor va avea primele cursuri în 11,12 aprilie. Vă rugăm să vă înscrieți la fratele pastor Sunt așteptați toți cei care lucrează cu Evanghelia și cei care doresc să se pregătească temeinic pentru cunoașterea Cuvântului lui Dumnezeu

Pulsul

Bisericii Creștine Baptiste "Biruința"

Anul IX, Nr. 380 din 9 Martie 2008

Adresa: Baia Mare, Str. I. Maniu Nr. 3B, Telefon: 0362.411252

RECUNOȘȚINȚĂ

Luată în chip tainic de lângă inima noastră și pusă apoi să stea tot lângă inimă, este darul perfect pe care Dumnezeu a știut să ni-l ofere cu generozitate. Plămădită din aceeași frământătură și totuși este mai delicată, mai gingașă, mai frumoasă și mai fină. Sortită de Dumnezeu să fie aducătoare de viață, este prima persoană din lume care ne i-a în brațe când venim pe lume. Ne veghează somnul, ne leagă, ne spune povești și se roagă să creștem mari și sănătoși. Ne sunt datorate de Domnul să ne acompanieze viața devenind jumătățile noastre. Ne iubesc atât de mult încât sunt gata de orice sacrificiu, ar fi gata să renunțe chiar și la propriile vieți, dacă ar ști că în felul acesta le salvează pe ale noastre. Ne stau alături la bine și la greu, ne încurajează când suntem deznădăjduiți și ne ajută să mergem mai departe când ni se pare că ne-au lăsat puterile. Sunt fericite dacă și noi suntem fericiți și suferă împreună cu noi, când suntem triști. Este intuitivă, atentă la detalii, prevăzătoare, iar când ne avântăm prea mult și cu nesăbuintă înainte, știe să ne tempereze cu înțelepciune. Nu-i plac pericolele, vrea mai degrabă să le evite decât să le încerce și face tot ce-i stă în putință să ne țină deoparte de orice risc. Nimeni nu o întrece în compasiune, când are motive de bucurie sau tristețe, plânge.

Însă când plânge, nu se sfiește asemenea bărbaților, nu plânge pe ascuns sau în palme, ci plânge vărtos, de-a adevăratelea, plânge din inimă și fără rușine. Plânge pentru că îi pasă și nu-i este teamă să-și ascundă sentimentele. De multe ori are dreptate mai multă decât noi și totuși tace pentru că nu vrea să ne umilească. Ne cunoaște prea bine și știe că suntem prea mândri să acceptăm că am greșit. Suportă mai mult durerea și trece mult timp până să spună că o doare ceva anume.

Se roagă mai mult, poate tocmai pentru că este mai slabă. Învață mai repede să depindă de Domnul iar inima ei se deschide mult mai ușor în fața Evangheliei. Când aude Cuvântul, sufletul ei se știe frânge, pocăindu-se. Nimeni nu luptă ca ea pentru familie și nimeni nu poate iubi așa cum știe ea să iubească. Dacă plecăm de aici înaintea lor, se îmbracă cernit și continuă să ne poarte în inima lor și pe mai departe. Fără ele viața ar fi lipsită de farmec, florile n-ar mai merita culese, iar noi n-am fi zâmbit niciodată.

Dumnezeule, îți mulțumim frumos pentru darul acesta. O cheamă simplu: femeie.

„...femeia care se teme de Domnul va fi lăudată” (Proverbe 31:30)

pastor Daniel Chereji

Isus- prietenul meu

Isus este prietenul meu cel mai bun. El este întotdeauna alături de mine. Mă ascultă și mă ajută când mă rog. Știu că mă iubește și de aceea îl iubesc și eu mai mult decât orice pe lume. Îi sunt mulțumitor pentru că îmi dă haine, mâncare. Îi mulțumesc pentru părinții mei minunați care îmi spun tot ce nu știu. Aș vrea ca și alții să accepte ca Isus să fie prietenul lor.

Paul Chereji

Ce bine e!

Ce bine e când vine primăvara după iarnă. Cine nu a simțit bucuria primului ghiocel apărut pe neașteptate printre frunzele căzute astă toamnă? Oricât de lungă ar fi noaptea, știm că vine dimineața. Cu cât norul este mai negru și gros, cu atât soarele ne va zâmbi mai puternic. Ce bine e să fii cu Hristos! Să știi că orice s-ar întâmpla, avem un ajutor. În vreme de restriște știm că avem un Mijlocitor între noi și Tatăl, doar să credem și să ne recunoaștem micimea. Oricât de grea ne-ar fi încercarea, ne pune la probă răbdarea. Când ne este cel mai greu, să nu uităm să privim în sus, spre cer... și să ne aducem aminte că toate trec înspre binele nostru și ce bine va fi cu El în cer. Nimic din ceea ce ni se întâmplă nu e întâmplător și fără voia Tatălui nostru. Totul e să învățăm să mergem înainte, cu ochii la cer.

Marcela Giurgiuman

Să fii ca un ghiocel

Când privesc un ghiocel mă gândesc la cât de plăpând și pur poate fi el. Are atâtea calități. Este un sol al primăverii su un sol al trezirii din amorțeală la viață. Toată natura începe să se trezească la viață cu apariția lui. Albul lui imaculat arată că

de pur este făcătorul lui.

Când privesc un ghiocel, Îl văd pe Domnul Isus în alb îmbrăcat, cu capul plecat și smerit. Deși pare a fi slab, totuși mă gândesc la câtă putere îi trebuie să răzbată prin zăpada rece și tare. Așa și pe Domnul Isus, unii L-au crezut slab, că S-a lăsat pironit pe cruce, dar noi știm că El a fost Cel care a biruit moartea rece și nemiloasă.

Într-un ghiocel văd un nou început de viață, văd bucurie, fericire, pace, flori frumoase care te răsfată. Așa este și cu Domnul Isus de când L-am primit în inima mea. De atunci, El, cu prezența Sa, mă răsfată în bucuria mântuirii. De aceea vreau să seamăn cu El, sau cu un ghiocel.

Estera Rusu

Luca 11:9-10: „De aceea și Eu vă spun: *Cereți, și vi se va da: căutați, și veți găsi; bateți și vi se va deschide. Fiindcă oricine cere, capătă; cine caută găsește; și celui ce bate, i se deschide.*”

Probabil că aceste cuvinte rostite de Domnul Isus par pentru mulți oameni din această lume, lipsite de suport real. Ne-am obișnuit să nu primim nimic fără să trebuiască să plătim, să nu avem aproape niciodată lucrul pe care l-am dorit și l-am căutat, să nu ni se deschidă ușile la care batem de mult timp. Obișnuim atât de tare cu acest mod de a trăi, cuvinte precum cele de mai sus ni se par atât de depărtate de realitate încât pur și simplu atunci când suntem confrunțați cu ele, ne este aproape imposibil să le credem. Și totuși, ce avea în vedere Domnul atunci când le-a spus aceste cuvinte ucenicilor? Nu cumva cererile noastre, căutările noastre sunt îndreptate spre direcții greșite? Nu cumva așteptăm de la oameni și de la lumea această lucruri pe care ni le poate da doar Dumnezeu? Ce ciudați suntem noi oamenii! Deși declarăm că Dumnezeu este

sursa tuturor binecuvântărilor, totuși El devine pentru noi aproape întotdeauna ultima noastră soluție, după ce ne-am epuizat toate cunoștințele, toate relațiile și după ce am obosit alergând prin lume. Când ucenicii l-au rugat pe Domnul Isus să-i învețe să se roage, El nu le-a sugerat în nici un caz că stăruința lor în rugăciune era necesară din cauză că Dumnezeu ar putea fi vreodată atât de ocupat cu treburi încât să nu le fie auzite rugăciunile. Stăruința în rugăciune ne învață să depindem de Dumnezeu, să înțelegem dragostea Sa, bucuria Sa de a ni se dăruia. Stăruința în rugăciune ne va învăța să prețuim răspunsurile la rugăciuni, binecuvântările primite din mâna Sa. Cu cât un lucru este căpătat mai ușor și mai repede cu atât tindem să-l considerăm ca ceva de la sine, ceva care ni se cuvenea, iar dacă nu-l mai primim atunci când l-am vrut, începem să ne comportăm ca niște copii răsfățați, obișnuim să li se facă toate nazurile, atunci când ei poruncesc. Dumnezeu vrea să facă din noi oameni care să depindem de El, să-i cerem mereu sfatul și ajutorul în toate domeniile vieții noastre, să înțelegem că despărțiți de El nu putem să facem nimic. Promisiunea Lui este că vom cere și ni se va da, vom căuta și vom găsi, vom bate și ni se va deschide dar, va trebui ca mai întâi să căutăm Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri ni se vor da pe deasupra. Amin!

Mia și Claudiu Lupu

Pietricele prețioase de bunătate

Nu mă șochează, și nici măcar nu mă mai miră cuvintele sau gesturile răutăcioase, bătărilor sau egoiste. Nu-i ușor să trăiești în lumea asta întoarsă cu susul în jos, și nu mă mir că oamenii ajung să fie acri, îmbufnați, prost dispuși sau nervoși.

Mă impresionează în schimb gesturile mici de bunătate. Când cineva mă ajută, îmi dăruiește ceva fără a dori ceva în schimb de la mine, îmi spune un cuvânt de încurajare sau îmi zâmbeste sincer, sunt nu doar recunoscătoare și fericită, ci mă cuprinde un sentiment greu de exprimat, o oarecare sfială.

Fiecare om are greutățile și problemele lui, treburile lui, și conștientă de asta îmi vine greu să cer ajutorul cuiva. Prefer să mă descurc cât mai mult pe cont propriu. Dar sunt situații în care am nevoie de o mână de ajutor, și mulțumesc Domnului pentru toți acei care mi-au întins-o. Apreciez fiecare gest de bunătate, cât de mărunț, și îl păstrez ca pe o pietricică prețioasă. (Da, D., nu am uitat că te-am pus la miezul nopții pe drum să mă ajuți la un bagaj greu.) Și Domnul m-a binecuvântat cu o bogăție de nestemate de acest fel. Vreau să mă opresc asupra câtorva care m-au marcat recent.

Am avut o problemă de rezolvat în Cluj, aveam nevoie de ajutor, și l-am primit din partea unei fete pe care în acea zi am văzut-o pentru prima dată. A petrecut ore întregi cu mine și m-a ajutat. Nici nu pot spune cât de mult am apreciat ajutorul acesta venit de la o persoană care nu avea nici o obligație față de mine și pe care nu cred ca o voi putea răsplăti întorcându-i gestul.

Seara mă întorceam obosită acasă. Am luat de la gara un taxi. Când să plătesc, șoferul mi-a spus ca nu are să-mi dea rest. I-am spus să-și rețină o sumă rotundă și să îmi dea mai puțin, dar a spus că nici așa nu are. Și a zis: „Lăsați că plătiți data viitoare.” I-am spus că pot merge la non-stop să schimb banii, dar a răspuns: „Nu, lăsați!” Eram foarte uimită și îmi venea greu să accept ca o persoană necunoscută să îmi ofere un serviciu gratuit. Chiar mi-am exprimat nedumerirea: „Cum, m-ați adus gratuit?”